

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
17 У 18774/21
Дана 24.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Шундерић, председника већа, Јелице Пајовић и Весне Иконић, чланова већа, са судским саветником Немањом Вујовићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ... број ..., чији је пуномоћник Мирослав С. Нешић, адвокат из Враћа, Краља Милана број 27, против туженог Општинског већа општине Сурдулица, ради поништаја решења број: 434-12/20-01 од 08.06.2021. године, у предмету накнаде за коришћење јавних добара, у нејавној седници већа, одржаној дана 24.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Општинског већа општине Сурдулица, број: 434-12/20-01 од 08.06.2021. године, и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Општинско веће општине Сурдулица, да тужиоцу АА из ..., ... број ..., накнади трошкове управног спора у износу од 18.790,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца – као обвезника, изјављена против решења општине Сурдулица, Одељења за урбанизам, стамбено-комуналне, грађевинске и имовинско-правне послове, Службе за инвестиције и комуналне делатности број 434-12-1/20-03 од 10.08.2020. године, којим је тужиоцу утврђена накнада за коришћење јавних добара за коришћење путног земљишта општинског пута и улице и другог земљишта који користи управљач општинског пута и улице, за период од 21.02.2020. године до 31.12.2020. године, у укупном износу од 1.824.931,00 динара (тачка прва). Истиме решењем одређено је да се тим решењем замењује решење број 434-12/20-03 од 06.07.2020. године (тачка друга). Утврђени износ локалне комуналне таксе обвезник је дужан да плаћа месечно, до 15. у месецу за предходни месец (тачка трећа). Месечни износ накнада износи 152.077,60 динара (тачка четврта). Доспеле а неизмирене обавезе порески обвезник је дужан да уплати у року од 15 дана од дана достављања решења (тачка пета). Накнада за коришћење јавних добара-коришћење путног земљишта општинског пута и улице и другог земљишта који користи управљач општинског пута и улице - уплаћује на рачун и са

позивом на број, ближе одређене у овој тачки диспозитива (тачка шеста). На износ утврђене обавезе и аконтација које нису уплаћене у прописаном року обрачунава се, и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије, увећаној за 10 процентних поена, применом простог интересног рачна од сто (тачка седма). Уколико обвезник доспеле, а неизмирене обавезе не плати у прописаном року, наплата ће се извршити принудним путем (тачка осма). Трошкови принудне наплате падају на терет обвезника (тачка девета). Жалба не одлаже извршење решења (тачка десета).

Тужбом, поднетом Управном суду дана 03.09.2021. године, тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреда правила поступка. Наводи да су тужени и првостепени орган погрешно тумачили одредбе Закона о накнадама за коришћење јавних путева и то чл. 202. до 205, истичући да тужилац не користи за приступ до свог објекта никакве делове путног земљишта, а проблем настаје из разлога што првостепени орган под појмом приступ објекту сматра да сви власници објекта осим домаћинства, односно сви локали, пословни простори, сви предузетници и правна лица, су у обавези да плаћају ову накнаду уколико користе делове путног земљишта за приступ свом објекту. Истиче да у ожалбеном решењу нису садржани подаци о томе како је орган дошао до предметне површине, те да је нејасно шта првостепени и тужени сматрају приступом објекту. Указује да одговор на питање шта је приступ објекту, с обзиром да се ради о накнадама за коришћење путног земљишта, даје Закон о путевима, а чланом 2. став 1. тачка 43. дефинисан је прилазни пут, па се не може законски термин из Закона о накнадама за коришћење јавних добара из члана 203. тумачити на другачији начин. Наводи да се из оспореног решења види да је извршено допунско вештачење вештака геодетске струке, а које се помиње у решењу као допунски извештај од 18.12.2020. године, а које није достављено пуномоћнику тужиоца, на који начин је тужилац онемогућен да учествује у поступку утврђивања чињеничног стања, чиме су повређене одредбе Закона о општем управном поступку. Истиче и да је орган погрешно применио материјално право тако што је незаконито одређену површину за наводни приступ објектима - одређену као годишња накнада која се плаћа у 12 месечних рата, одредио као месечну накнаду, чиме је 12 пута повећао обавезу која је и иначе незаконито увећана. Са ових и других разлога ближе наведених у тужби, предлаже да суд тужбу усвоји и поништи, решење туженог, као и да обавезе туженог да тужиоцу плати трошкове поступка, за састав тужбе у износу од 33.000,00 динара, као и таксу за тужбу и одлуку.

У детаљно образложеном одговору на тужбу, тужени је оспорио наводе тужбе и указао је суду да је уз одговор доставио све списе предмета који се односе на предмет управног спора и извод из записника са 11. седнице Општинског већа општине Сурдулица, одражане дана 08.06.2021. године. Предложио је да суд тужбу одбије.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене јавне расправе, будући да је предмет такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је решење донето, према уводу истог, на седници одржаној дана 08.06.2021. године, с тим да у уводу није означен број седнице на којој је донето. Исто је, према достављеној копији решења потписала, председник општинског Већа општине Сурдулица, чији је потпис оверен печатом туженог органа. Тужени орган је, у поступку по жалби изјављеној на првостепено решење, којим је тужиоцу утврђена накнада за коришћење јавних добара за коришћење путног земљишта општинског пута и улице и другог земљишта који користи управљач општинског пута и улице, за период од 21.02.2020. године до 31.12.2020. године, у укупном износу од 1.824.931,00 динара, нашао да жалба није основана и да је правилно првостепени орган утврдио да је тужилац обвезник накнаде за коришћење јавних добара за коришћење путног земљишта општинског пута и улице другог земљишта које користи управљач општинског пута и улице, за 2020. годину, тачније за период од 22.02.2020. до 31.12.2020. године, а на основу чл. 202-204. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС”, број 95/18) и Одлуке о накнадама за коришћење јавних добара Општине Сурдулица („Службени гласник Града Врања”, бр. 33/19 и 8/20), као и на основу података којима располаже Служба за инвестиције и комуналне делатности, Одељења за урбанизам, стамбено-комуналне, грађвинске и имовинско-правне послове, ОУ Општине Сурдулица, а све на основу извештаја – геодетског снимка, који је израдила овлашћена фирма ББ, као и допуне извештаја од стране наведене агенције. Тужени орган је ценио и наводе жалбе, али је нашао да исти нису од утицаја на другачију одлуку суда. На основу наведеног, тужени је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да основано тужилац оспорава законитост решења туженог органа и правилност поступка у коме је исто донето. Наиме, увидом у списе предмета, суд је утврдио да се у списима органа не налази оригинал оспореног решења, као ни записник о већању и гласању, које је приликом одлучивања Колегијални орган донео на седници, а да достављени Извод из записника са 11. седнице Општинског већа општине Сурдулица, одржане дана 08.06.2021. године (који је такође достављен у фотокопији), не садржи податке који се односе на управну ствар која је предмет управног поступка, као ни податке о току и садржини већања и гласања, у вези са донетом одлуком, нити одлуку органа која је – према приложеном Изводу из записника требало да буде донета у вези са тачком 50. предметног дневног реда.

На наведени начин тужени орган поступио је противно одредби члана 30. став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), сагласно којој је био дужан да суду достави све списе који се односе на предмет управног спора, али и противно правном ставу Управног суда, утврђеном на 88. Седници свих судија, одржаној дана 22.04.2019. године, према коме је колегијални орган дужан да приликом одлучивања сачини записник о већању и гласању, односно записник са седнице колегијалног органа, као и да када колегијални орган приликом одлучивања сачињава записник о већању и гласању, записник садржи назив органа, радњу која се предузима, место, дан и час када се радња предузима, управну ствар која је предмет поступка, лична имена чланова тог органа и донету одлуку, док записник са седнице колегијалног органа не мора да садржи имена чланова колегијалног органа већ податак о броју чланова, броју присутних чланова и броју чланова који су за ту одлуку гласали.

Са наведених разлога, имајући у виду непотпун садржај достављеног извода из записника са седнице одржане дана 08.06.2021. године, Управни суд није у

могућности да провери какву је одлуку у вези са жалбом тужиоца донео колегијални орган, као ни правилност и законитост поступка у коме је одлука донета, у смислу члана 137. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, број 18/16).

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, на основу одредбе чл. 40. став 2. и чл. 42. став 1. Закона о управним споровима. У извршењу пресуде, тужени орган ће донети ново на закону засновано решење, придржавајући се примедба суда у погледу поступака изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, суд је нашао да је захтев основан. Стога је суд применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 150. став 2. и чл. 154, 155. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), чије се одредбе сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, па је тужиоцу признао трошкове за састављање тужбе од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 16.500,00 динара, сагласно Тарифном броју 42. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС”, бр. 121/12...37/21), имајући у виду да се ради о спору покренутом у поступку поводом решења донетог у процењивој правној ствари, и то према тарифном броју 13, за вредност спора до 100.000 поена, као и трошкове на име судске таксе за тужбу у износу од 390,00 динара, и судске таксе за пресуду у износу од 1.900,00 динара, сагласно тарифним бројевима 28. и 29. Закона о судским таксама („Службени гласник РС”, бр. 28/94...95/18), што све укупно износи 18.790,00 динара. Трошкови за састав тужбе од стране пуномоћника преко досуђеног износа од 16.500,00 динара, а до траженог износа од 33.000,00 динара, нису признати, будући да ови трошкови нису опредељени према износу који адвокату припада по напред наведеној Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.06.2022. године, 17 У 18774/21

Записничар
Немања Вујовић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Шундерић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ